

Smussass

Előfordulás: ritka
Megjelenők száma: 1
Termet: N
Sebesség: 90 (SZ)
Támadás/kör: 1
Kezdeményező érték: 35
Támadó érték: 90
Védő Érték: 120
Célzó Érték: -
Sebzés: 3K6
Életerő pontok: 40
Fájdalomtűrés pontok: 90
Asztrál ME: -
Mentál ME: -
Méregellenállás: 6
Pszi: -
Intelligencia: állati
Max. Mp.: -
Jellem: -
Max. Tp: 400

A smussass egy robusztus hullőféle, előfordulási helye a Vinisilasíkság déli része, máshol nem igen botolhat beléjük az egyszeri vándor. Marmagassága nagyjából másfél láb, míg testhossza fejtől a farka végéig elérheti a négy láb hosszúságot. Pikkelyes bőre szürke alapon fehér csíkos, míg feje türkiszöld színben pompázik. Tarkóját és torkát vörös szőrzet fedi. Kevés a vadon élő példány, azok is jobbára azok közül kerülnek ki melyek a párzasi időszakban megszöktek gazdáiktól. A faj létrejöttéért a snilek felelősek. Ezek a két lábon járó óvérű gyíkemberek tenyésztették ki őket, némi mágikus módosításokkal kiegészítve fejlődésüket.

A lovak és egyéb házasállatok számukra szóba sem jöhettek, hiszen mind ösztönösen rettegnek az óriási hullóktól. Ahogy növekedett és fejlődött Sissuath az ezüst piramisok városa, úgy nőtt az igény a teherhordó állatok iránt. A snilek mágusai megértették övéik igényét, és igyekeztek tenni is a megoldás érdekében. A kézenfekvő megoldást választották, hullónek hulló kell. Több különböző gyíkot, aligátort, és egyéb jószágot befogva megkezdték azok keresztezését és mágikus manipulálását. Jó pár sikertelen kísérlet után létrehozták a smussaszt. Egy rendkívül jól idomítható, bivalyerős és hűséges lényt sikerült teremteniük. El is kezdték őket használni a szekerek húzására, a bálák cipelésére. Később rájöttek, hogy nyomkövető és vadász képességeik még a snilekét is felülmúlják. Ezután hamar jött az ötlet, hogy harcban is használhatók lennének. Határtalan agresszióval fordulnak a gazdáikat fenyegető ellenfelek felé. Gond nélkül képesek akár egy felpáncélozott csatamén fejét is leharapni. Ha harapása túlúti az ellenfelét, 60% az esély, hogy csonkolja a végtagot, amit elkapott. Vastag bőrük 2-es SFÉ-t biztosít nekik. A nagyobb egyedeket szokták hátsónak is használni, bár ez utóbbi nem túl gyakori. Ennek ellenére alapvetően nem agresszívak, utasítás nélkül nem támadnak rá az elfszabású lényekre, ez alól csupán az orkok és goblinok jelentenek kivételt. Őket, ha összetűzésre kerül a sor, előszeretettel el is fogyasztják a harc után, sőt, még közben is. A legkomolyabb probléma velük, melyre még gazdáik nem találtak hatékony megoldást az a hímek párzási időszakban tanúsított viselkedése. A nem kasztrált egyedek, ha megérik egy nőstény

illatát a párzási időszakban és nem tudnak hozzá eljutni, alternatívát keresnek. Megpróbálnak meghágni bármit, ami az útjukba kerül. Ami él és mozog, tekintet nélkül arra, hogy az milyen fajba is tartozik, potenciális szerelmi partner lehet. Amint beköszönt ez az időszak, a snilek igyekeznek minden nőstényt a város alatti katakombákba vinni és oda bezárni. Noha ezek a természetes jószágok a meleget igencsak kedvelik, akárcsak más hullók a tüzeztől ösztönösen igyekeznek távol maradni. Hatalmas természetük ellenére érthetetlen módok félnek az egerektől és patkányoktól. Egy-egy ilyen rágcsáló felbukkanásakor képesek olyan szintű pánikba esni, hogy ha tehetnék, a világból is kirohannának. Alapvetően egy gazdát fogadnak el, akiben mindennél jobban megbíznak. Viszont ez nem jelenti azt, hogy egy kis tehén vagy lóhússal, könnyedén rá ne vehetők lennének szinte bármire.

2019.12.18.

Szerző: Nánási Dániel

Forrás: Facebook, MAGUS az igazi csoport

Szerkesztette: Magyar Gergely